

allerede har iværksat en støjkortlægning. Det er tilfældet for en del af de kommuner, som har væsentlige støjproblemer. Det er imidlertid uklart efter de gældende regler, om kommunerne er forpligtet til at foretage en støjkortlægning.

Efter miljøministeriets skøn vil merudgifterne være af beskeden størrelse, idet støjkortlægningen kan udføres ved beregninger på grundlag af oplysninger, som allerede foreligger. Når miljøministeriet i henhold til § 61 b udsteder nærmere regler, vil man drøfte spørgsmålet om merudgifter med Kommunernes Landsforening samt spørgsmålet om, hvorvidt sådanne merudgifter skal optages på lov- og cirkulæreprogrammet for det pågældende år. Støjkortlægningen kan medføre, at de kommunale myndigheder beslutter at iværksætte afhjælpende foranstaltninger på de mest støjramte steder. Sådanne beslutninger beror imidlertid på den pågældende kommunalbestyrelse eller det pågældende amtsråd.

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 8, skal spildevandsplaner efter en overgangsperiode ikke længere godkendes af amtsrådene og kan dermed ikke være genstand for anke til miljøstyrelsen. Dette forventes i sig selv at indebære et mindreforbrug af arbejdskraft i amtskommunerne. På den anden side skal amtskommunerne udarbejde mere ensartede recipientkvalitetsplaner, jfr. § 1, nr. 21 (§ 61 e). Endvidere kan amtsrådet fremsætte indsigelse overfor spildevandsplanerne, ligesom rensningsanlæg formentlig – som konsekvens af de ændrede regler – skal godkendes efter lovens kapitel 5. Dette skønnes at medføre et merforbrug af arbejdskraft i amtskommunerne.

Den præcisering og konkretisering af de eksisterende planlægningsbestemmelser, som forslaget § 1, nr. 21, (§§ 61 a–61 g) i øvrigt er udtryk for, må ligeledes forventes at øge amtskommunernes ressourcebehov i forbindelse med varetagelse af miljøhensyn i regionplanlægningen.

Set under et skønnes de planlægningsbestemmelser som angår §§ 61 a–61 g herefter ikke at medføre ændringer i amtskommunernes ressourcebehov.

For kommunerne skønnes ændringen i planlægningsbestemmelserne i §§ 61 a–61 g ligeledes ikke at indebære ændringer i ressourcebehovet.

4.2.4. Annonceringspligt for kap. 5-afgørelser

Mange kommuner og amtskommuner annoncerer allerede afgørelser efter lovens kap. 5 om godkendelse af særlig forurenende virksomheder m.v.

Københavns kommune, der normalt ikke anvender annoncering, har oplyst, at kommunen vil få en merudgift på 25.000 kr. som følge af forslaget i § 1, nr. 24, om, at der altid skal foretages offentlig annoncering ved meddelelse af godkendelser efter kap. 5.

På denne baggrund forventes bestemmelsen ikke at medføre merudgifter af væsentlig størrelse.

4.2.5. Bekæmpelse af rotteplager

Bestemmelsen i § 1, nr. 1, skønnes ikke at medføre ændringer i kommunernes hidtidige ressourceforbrug til rottebekæmpelse, idet forslaget hovedsagelig tilsigter en mere fleksibel bekæmpelse af rotter, ved at de allerede afsatte ressourcer fremover anvendes i overensstemmelse med de lokale forhold indenfor den enkelte kommune.

4.2.6. Sammenfatning

Dette lovforslag forventes i sig selv kun at medføre uvæsentlige ændringer i kommunernes og amtskommunernes samlede personalebehov.

Hertil kommer dog kommunale og amtskommunale merudgifter til affaldsplanlægning og muligvis kommunale merudgifter til støjkortlægning. Sådanne merudgifter vurderes og forhandles i forbindelse med de årlige lov- og cirkulæreprogrammer.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 2

Forslaget skal afløse den gældende lov nr. 120 af 3. maj 1961 om udryddelse af rotter. Forslaget tilstræber at åbne mulighed for en smidigere regulering af rottebekæmpelsen, men ingen reelle ændringer i øvrigt i forhold til den gældende retstilstand, med hensyn til kommunalbestyrelsernes opgaver og grundejernes forpligtelser.

Bestemmelserne i lov nr. 120 af 3. maj 1961 om udryddelse af rotter pålægger (§ 1) kommunalbestyrelserne i samtlige landets kommuner at drage omsorg for, at der iværksættes en rationel rotteudryddelse, og at der herunder foretages eftersyn for rotter mindst 2 gange om året i alle ejendomme i kommunen. Endvidere pålægges det (§ 3, stk. 2) grundejerne at foretage sådanne foranstaltninger med hensyn til sikring af deres ejendomme og disses renholdelse, at rotternes livsbetingelser på ejendommene indskrænkes mest muligt. Rottebekæm-